

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/272/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113205217
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113205217.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu Slovenský plynárenský priemysel, a. s., Mlynské Nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovanému O. U., bytom S. XX, A., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, A., o zaplatenie 901,45 Eur istiny s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11C/29/2014-85 zo dňa 12.9.2014 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o splatnosti istiny s príslušenstvom a vo trovách konania.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 901,45 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 76,23 Eur od 30.3.2011 do zaplatenia, 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 76,23 Eur od 30.3.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2,- Eur od 26.5.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 306,55 Eur od 1.1.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 2 Eur od 25.2.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 76,28 Eur od 11.4.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 362,16 Eur od 22.5.2012 do zaplatenia, ako aj uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu trov konania 54 Eur všetko po 30 Eur počnúc mesiacom októbrom 2014 pod následkom straty výhody splátok.

V odôvodnení poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, zistený skutkový stav, obsah pripojených listinných dôkazov, citoval ust. § 488, § 489 Občianskeho zákonníka, § 18 ods. 1, 2, 4 Nariadenia č. 409/2007 Z. z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s plynom a uviedol, že z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že medzi účastníkmi bola platne uzavretá zmluva o dodávke zemného plynu, pričom žalovaný si nesplnil svoju povinnosť a neuhradil nedoplatky za odobraný plyn vo výške 668,71 Eur, a to na základe neuhradených faktúr č. 7414734109 za obdobie od 19.11.2011 do 22.4.2012 vo výške 362,16 Eur splatná 21.5.2012, faktúru č. 7448080758 za obdobie od 19.11.2010 do 18.11.2011 vo výške 306,55 Eur splatná 31.12.2011. Ďalšie faktúry sa týkajú prerušenia distribúcie plynu, ide faktúru č. 4900049418 vo výške 76,28 Eur splatnú 10.4.2012 a faktúru č. 4900033095 vo výške 76,23 Eur splatnú 29.3.2011. Keďže žalobca bol nútený opakovane prerušiť distribúciu dodávky plynu a následne ju obnoviť v súlade s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy, mu žalobca vyúčtoval aj náklady v zmysle platných cenníkov za obnovenú dodávku plynu, ako aj náklady v úhrnej výške 232,74 Eur, a to faktúrou č. 4900049418 vo výške 76,28 Eur splatná 10.4.2012, faktúrou č. 4900033095 vo výške 76,23 Eur splatná 29.3.2011 a faktúrou č. 4900033239 vo výške 76,23 Eur splatná 29.3.2011. Z titulu nákladov za upomienku, žalobca vyfakturoval faktúrou č. 3160049043 sumu 2,- Eurá

splatnú 25.5.2011 a faktúrou č. 3160062723 sumu 2,- Eur splatnú 24.2.2012. O tom, že bola žalovanému prerušená dodávka zemného plynu ako odberateľovi, svedčia písomné protokoly zo dňa 9.3.2011 a 19.3.2012 s tým, že 10.3.2011 bola obnovená v byte žalovaného dodávka plynu, čo bolo preukázané písomným zápisom.

Z týchto dôvodov súd prvého stupňa žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 901,45 Eur spolu s uplatneným úrokom z omeškania s poukazom na ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti príslušných faktúr.

Súd prvého stupňa povolil žalovanému s poukazom na ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku splácať žalovanú istinu, vrátane úroku z omeškania a trov konania v 30-Eurových mesačných splátkach z dôvodu, že žalovaný požiadal o splátky, avšak ich výšku nešpecifikoval. Jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 147,60 Eur, v súčasnosti je vo výkone trestu, takže musí platiť aj náklady s tým spojené. Výšku splátky 30 Eur, súd prvého stupňa považoval za primeranú.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku s poukazom aj na ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi súdny poplatok za žalobu vo výške 54,- Eur, ktoré trovy konania na strane žalobcu považoval za účelné a nevyhnuté pre uplatnenie pohľadávky. K nepriznaniu náhrady trov právneho zastúpenia súd uviedol, že sa jedná o typovú zmluvu, ktorá sa používa v množstve obdobných sporov a v jej obsahu sa menia len čísla a sumy príslušných faktúr. Ide o skutkovo a právne jednoduchú vec a zo spisov nevyplýva, že by nastala nejaká skutočnosť, ktorá by z tohto typového konania vybočovala. Z odporu žalovaného je zrejmé, že nárok uznával, poukázal len na svoju insolventnosť, navyše je vo výkone trestu, pojednávania sa zúčastniť nechcel. Súd preto s prihliadnutím na nepriaznivú sociálnu situáciu na strane žalovaného aplikoval ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal neúplné zistenie skutkového stavu, lebo súd nevykonal navrhnuté dôkazy. Poukázal na to, že navrhol súdu, aby bola vypočítaná jeho manželka. Ďalej nesúhlasil s výškou splátok. Navrhol zmeniť výšku splátky z 30,- Eur na sumu 20,- Eur z dôvodu, aby dokázal platiť záväzky voči navrhovateľovi. Poukázal na svoje majetkové pomery s tým, že je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 147,60 Eur, z ktorej polovicu si uplatňuje štát v prvom rade, potom lieky, ktoré väznica platí mu strhávajú a od 1.1.2014 došlo k zmene zákona o výkone odňatia slobody, kde už nie je možné okrem iného zasielať do väznice každé tri mesiace balík v hodnote 5 kg, kde mu rodina mohla posielat' hygienické potreby. V súčasnosti to nie je prípustné, a preto má s tým spojené náklady.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku - výroku o trovách konania odvolanie právny zástupca žalobcu. Nesúhlasil s nepriznaním náhrady trov právneho zastúpenia. Namietal nesprávne právne posúdenie. Poukázal na to, že nepriaznivá sociálna situácia žalovaného bola zohľadnená tým, že súd povolil splácať žalovanú istinu v splátkach. Zdôraznil, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy v zmysle Ústavy Slovenskej republiky a nepriznanie práva na náhradu trov právneho zastúpenia považoval za porušenie zásady rovnakého prístupu oboch účastníkov v spore. Uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia považoval za účelne uplatnenú. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania a priznať náhradu trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania žalobcovi, ktoré si uplatnil.

Účastníci sa k doručeným odvolaniam písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý termín bol oznámený na úradnej tabuli

súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolania neboli dôvodné.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania a zisteným skutkovým stavom odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne právne vec posúdil, ako aj správne vzhľadom na preukázané sociálne a majetkové pomery na strane žalovaného zohľadnil túto skutočnosť vo výroku o splatnosti pohľadávky, ktorá bola predmetom odvolacieho konania, pokiaľ povolil žalovanému splácať žalovanú istinu, vrátane príslušenstva pohľadávky a trov konania v 30,- Eurových mesačných splátkach. Tvrdené skutočnosti o nedostatočne zistenom skutkovom stave, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci žalovaným, neboli preukázané. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa predvolal manželku žalovaného na nariadené pojednávanie, na ktoré sa predvolaná svedkyňa nedostavila. Z predložených listinných dôkazov, na ktoré súd prvého stupňa poukázal vyplynul nesporne zistený skutkový stav, ktorý navyše ani žalovaný nespochybňoval. Výsluch účastníka alebo svedka je len jedným z dôkazných prostriedkov, ktoré súd pri zisťovaní skutkového stavu vykonáva. Nie je povinnosťou súcu vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Súd rozhoduje o tom, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná alebo nie. Vykonanie svedeckej výpovede, t. j. manželky žalovaného v odvolacom konaní, odvolací súd nepovažoval za potrebné pre posúdenie dôvodnosti namietanej splatnosti pohľadávky.

Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovaného proti výroku o splatnosti pohľadávky z titulu istiny s príslušenstvom za dôvodné, a preto v tejto časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Za nedôvodné považoval odvolací súd aj odvolanie právneho zástupcu žalobcu proti výroku o trovách konania. Súd prvého stupňa správne poukázal na ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého vzniklo žalobcovi právo na náhradu trov konania z titulu úspechu v spore. Po zohľadnení existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, a preto nepriaznivej sociálnej, majetkovej situácie žalovaného, súd prvého stupňa vychádzal z účelnosti priznanej náhrady trov konania, ktoré boli nevyhnutné pre uplatnenie pohľadávky na súde, t. j. v zmysle ust. § 137 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. priznal len náhradu z titulu iných trov predstavujúcich zaplatený súdny poplatok za žalobu. Správne poukázal na to, že sa jedná o typovú žalobu, v ktorej právny zástupca mení len čísla osobných údajov účastníka sporu, a preto uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 505,73 Eur nemožno považovať za nevyhnutnú pre uplatnenie príslušnej pohľadávky na súde.

Uplatnená námietka týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia nebola dôvodná. Je pravdou, že súd prvého stupňa rozhodoval o trovách konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že zohľadňoval len charakter žaloby ako typovej a nie charakter sporu ako drobný spor, na ktorú skutočnosť poukázal právny zástupca žalobcu v odvolaní. Táto skutočnosť však nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na právnu pomoc sa priznáva každej tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore. Hlavný význam práva spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkovi, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Právo na právnu pomoc však automaticky neznamená aj právo na náhradu trov konania v sporovom konaní. Pri rozhodovaní o trovách konania platí zásada zodpovednosti účastníka za výsledok v spore vyplývajúca z ust. § 142 Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne za predpokladu splnenia existencie procesných podmienok vyplývajúcich z ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, ako aj výnimočnosť prípadu oprávňuje súd nepriznať úspešnému účastníkovi náhradu trov konania. Právo na náhradu trov konania je viazané na účelnosť vynaložených trov konania. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokáta v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej ktorej veci a je individualizáciu na súdoch Slovenskej republiky nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútu zastupovania advokátom v súdnom konaní. Súd prvého stupňa správne posudzoval nevyhnutnosť uplatnenej náhrady trov právneho zastúpenia, jej účelnosť vynaloženia. Z tohto dôvodu uplatnená námietka týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia

nebola dôvodná, a preto odvolací súd aj v tejto časti potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania ako správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že odvolací súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Účastníci neboli v odvolacom konaní úspešní, a preto im právo na náhradu trov odvolacieho konania nevzniklo.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.